

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 18 lutego 2008r.

RLU 61-43/07/PM

Decyzja RLU Nr 2/2008

I.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 134 poz. 939), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów *umarza się postępowanie* wszczęte po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego z urzędu przeciwko P P Sp. z o.o. z siedzibą w W. w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającą na bezprawnym działaniu, poprzez:

- stosowanie czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późn. zmianami) tj. oznaczenia usług, które mogą wprowadzać klienta w błąd w zakresie stosowania postanowienia w „Regulaminie funkcjonowania parkingu Dziecięcego Szpitala Klinicznego w Lublinie”, o treści: „*P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane przez innych użytkowników bądź osoby trzecie*”, co stanowi naruszenie **art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3** w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

II.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w

sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 134 poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego z urzędu przeciwko P P Sp. z o.o. z siedzibą w W w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę przedsiębiorcy P P Sp. z o.o. z siedzibą w W, polegającą na bezprawnym działaniu, poprzez:

- naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, co do zapisu w „Regulaminie funkcjonowania parkingu Dziecięcego Szpitala Klinicznego w Lublinie”, o treści: „*P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane przez innych użytkowników bądź osoby trzecie*”, co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

oraz

stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 14 września 2007r.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po publikacjach prasowych na temat zasad korzystania z parkingu przy Dziecięcym Szpitalu Klinicznym w Lublinie wszczął postępowanie wyjaśniające celem ustalenia czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...) uzasadniające wszczęcie postępowania administracyjnego. W wyniku tych postępowań, poddano analizie „Regulamin Funkcjonowania Parkingu Dziecięcego Szpitala Klinicznego w Lublinie”. Wstępne ustalenia, dały podstawę do wszczęcia, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przeciwko przedsiębiorcy P P Sp. z o.o. z siedzibą w W. postępowania administracyjnego pod zarzutem stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów poprzez bezprawne działania polegające na stosowaniu postanowienia w „Regulaminie funkcjonowania parkingu Dziecięcego szpitala Klinicznego w Lublinie”, o treści: „*P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane przez innych użytkowników bądź osoby trzecie*”, co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 10 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 ze zm.) poprzez oznaczenie usług, które mogą wprowadzić klienta w błąd.

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego z dnia 10 sierpnia 2007r. (data doręczenia: 16.08.2007r.) P P Sp. z o.o. z siedzibą w W. wyjaśniła, co następuje:

1. Przedsiębiorca wprowadził dwa wzorce regulaminów prowadzenia parkingów: jeden dotyczący parkingu strzeżonego i drugi parkingu niestrzeżonego,

2. Zapis wskazany przez Urząd „*P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane przez innych użytkowników bądź osoby trzecie*” nie powoduje naruszenia jakichkolwiek przepisów, ponieważ obok w/w zapisu znajduje się również zapis o tym że P P Sp. z o.o. ponoszą odpowiedzialność za szkody zawinione przez jej pracowników lub zleceniobiorców. Oba te zapisy nie wyłączają się i nie są sprzeczne z przepisami.

3. Przedmiotowe zapisy regulaminów nie mogą być uznane za czyn nieuczciwej konkurencji, bowiem nie powodują wprowadzenia klienta w błąd, co do usług świadczonych przez przedsiębiorcę, nie stanowią nieuczciwej lub wprowadzającej w błąd reklamy czy innych czynów nieuczciwej konkurencji godzących w zbiorowe interesy konsumentów.

Prezes UOKiK Postanowieniem Nr 170/07 z dnia 17 września 2007r. zaliczył w poczet dowodów w postępowaniu administracyjnym, materiały uzyskane przez organ antymonopolowy w trakcie postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy nie nastąpiło, w związku z prowadzeniem parkingu dla pacjentów przy Dziecięcym Szpitalu Klinicznym w Lublinie, naruszenie przepisów w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...) - (sygn. RLU 400-18/06/PM). W trakcie postępowania wyjaśniającego oraz postępowania administracyjnego pracownicy UOKiK Delegatury w Lublinie przeprowadzili kontrole (2 razy) na terenie parkingu przy Dziecięcym Szpitalu Klinicznym w Lublinie w celu sprawdzenia stanu faktycznego – oznakowania parkingu jak również udostępnienia regulaminu Parkingu. (sprawozdania z w/w kontroli znajdują się w aktach sprawy).

W dniu 28 listopada 2007r. postanowieniem nr 206/07 Prezes Urzędu postawił dodatkowy zarzut przedsiębiorcy P P Sp. z o.o. z siedzibą w W tj. stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegający na naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentów rzetelnej, prawdziwej pełnej informacji, poprzez stosowanie postanowienia w „Regulaminie funkcjonowania parkingu Dziecięcego szpitala Klinicznego w Lublinie”, o treści: „*P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane przez innych użytkowników bądź osoby trzecie*”, co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W odpowiedzi na w/w zarzut, pełnomocnik P P Sp. z o.o., stwierdził, że „*Na parkingu strzeżonym powyższy zapis nie występuje z uwagi na to, że pojazdy objęte są ochroną i P P Sp. z o.o. ponoszą odpowiedzialność za szkody w pojazdach wywołane przez osoby trzecie.*”

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego Prezes UOKiK ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Przedsiębiorca P P Sp. z o.o. z siedzibą w W. (dalej: P P) została wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy, Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS 0000129400, podstawowym przedmiotem

działalności są: pomoc drogowa oraz pozostała działalność usługowa związana z pojazdami mechanicznymi oraz zarządzanie nieruchomości niemieszkalnymi.

P P został wyłoniony do prowadzenia nadzoru nad ruchem kołowym wokół posesji Dziecięcego Szpitala Klinicznego w Lublinie (dalej: DSK) w trybie konkursu ofert. Z wyjaśnień DSK wynika, że konkurs ten został ogłoszony „w celu jednolicenia zasad parkowania i mając na względzie przede wszystkim kwestię bezpieczeństwa ruchu kołowego wokół posesji jednostki”. W związku z powyższym w dniu 15 września 2006r. została zawarta „Umowa zlecenia nadzoru nad ruchem kołowym wokół posesji DSK” pomiędzy DSK, a P P. Zgodnie z § 1 pkt 1 w/w umowy zleceniobiorca (P P) „... przyjmuje do całodobowego zarządzania obiekt – parkingi szpitalne i drogi wewnętrzne przy ul. Chodźki 2 w Lublinie (...). Zarządzanie polega na organizacji ruchu i parkowania wraz z pobieraniem opłat za parkowanie pojazdów kołowych na obiekcie.”

Na terenie zarządzanym przez P P znajdują się dwa oznaczone parkingi: jeden jako strzeżony i jeden jako niestrzeżony. Parking strzeżony jest wydzielony z części ogólnodostępnego parkingu, ogrodzony, posiada dodatkową bramkę przy wjeździe oraz jest oznakowany widocznym napisem „parking strzeżony”. Wjeżdżając na w/w parkingi kierujący pojazdem otrzymuje bilet który przedstawia przy wyjeździe z parkingu i dokonuje zapłaty. Opłaty są zróżnicowane, zależne od rodzaju parkingu.

Zarząd P P uchwałą nr 5/2005 z dnia 30.11.2006r. zatwierdził Regulamin funkcjonowania parkingu strzeżonego oraz ogólnodostępnego Dziecięcego Szpitala Klinicznego w Lublinie oraz stawki za parkowanie w wysokości: parking ogólnodostępny - 3,00 PLN, parking strzeżony – 4,00 PLN. W regulaminie znajdował się zapis: „P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane przez innych użytkowników bądź osoby trzecie”.

Jeden regulamin obowiązywał dla dwóch parkingów: strzeżonego oraz ogólnodostępnego. Wyżej wymieniony regulamin był wywieszony przed „głównym” wjazdem na parkingi. Z wyjaśnień pełnomocnika Spółki wynika, że zastosowanie „jednego regulaminu do dwóch różnych parkingów jest sytuacją całkowicie jednostkową, która w praktyce firmy nie miała miejsca. Sytuacja ta wynikała z błędu pracownika firmy.” Dodatkowo pełnomocnik przedsiębiorcy podnosi, że „zakres zastosowania klauzuli był bardzo wąski bowiem ograniczał się jedynie do szkód popełnionych przez osoby trzecie”.

Uchwała spółki P P z dnia 10.08.2007r. w sprawie regulaminów funkcjonowania parkingów przy Dziecięcym Szpitalu Klinicznym w Lublinie wprowadziła do stosowania z dniem 10.08.2007r. dwa odrębne regulaminy funkcjonowania dla każdego z parkingów (strzeżonego i ogólnodostępnego).

W regulaminie funkcjonowania parkingu strzeżonego przy DSK wykreślony został zapis „P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane przez innych użytkowników bądź osoby trzecie”.

W trakcie niniejszego postępowania ustalono ponadto, że „nowe” regulaminy, zostały wywieszane przed wjazdami do odpowiednio oznaczonych parkingów w dniu 14 września 2007r.

Wobec powyższego Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Do uznania określonego działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie (...), spełnione muszą być następujące przesłanki:

- działanie to godzi w zbiorowe interesy konsumentów,
- określonemu działaniu przedsiębiorcy można przypisać cechę bezprawności.

Parkingi zarządzane przez P P dostępne są dla z góry nieokreślonej liczby konsumentów, którzy zamierzają skorzystać z usług medycznych DSK lub odwiedzić przebywających tam pacjentów. Tym samym spełniony jest w niniejszej sprawie warunek, o którym mowa w art. 24 ust. 2, a dotyczący możliwości oceny działań P P, jako naruszających zbiorowe interesy konsumentów, gdyż działania tego przedsiębiorcy w zakresie zarządzania parkingami dotyczą z góry nieokreślonej i trudnej do ustalenia liczby konsumentów, zarówno w okresie obecnym, jak i w przyszłości.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie *porządek prawny* obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych, jako *zasady współżycia społecznego*.

Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy czyn sprawcy był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są:

- normy prawa powszechnie obowiązującego - jako reguły postępowania wyznaczone przez nakazy i zakazy wynikające z norm prawa pozytywnego, w szczególności prawa cywilnego, karnego, administracyjnego, pracy, finansowego, ustaw i aktów prawnych regulujących poszczególne dziedziny gospodarki, itp.,

- nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego (dobre obyczaje) - *Komentarz do Kodeksu cywilnego Gerard Bieniek Lex Polonica Prima*.

O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego- *uzasadnienie do I PKN 267/2001 wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna – Lex Polonica Prima*.

Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie.

Okolicznościami tymi są:

- działanie w ramach porządku prawnego, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy,

- wykonywanie prawa podmiotowego,

- zgoda pokrzywdzonego oraz

- działanie w obronie uzasadnionego interesu (*wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377*).

Żadne z powyższych okoliczności nie miały miejsca w niniejszej sprawie.

I. Przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego jest rozstrzygnięcie, czy w świetle ustalonego stanu faktycznego znajduje uzasadnienie zarzut stawiany przez organ antymonopolowy przedsiębiorcy P P naruszenia zbiorowych interesów konsumenta, polegający na bezprawnym działaniu, poprzez: stosowanie postanowienia w „Regulaminie funkcjonowania parkingu Dziecięcego Szpitala Klinicznego w Lublinie”, o treści: „*P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane przez innych użytkowników bądź osoby trzecie*”, co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 10 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późn. zmianami) poprzez oznaczenie usług, które mogą wprowadzić klienta w błąd.

Zgodnie z treścią art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.) przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działania przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Art. 24 ust. 2 w/w ustawy wymienia katalog przykładowych naruszeń zbiorowego interesu konsumentów, pkt 3 tegoż ustępu wskazuje, że za praktykę zakazaną przez ustawodawcę uznaje się *nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów*. Opisany w art. 10 ust 1 w/w ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji czyn polega na takim oznaczeniu towaru lub usługi które może wprowadzić w klientów w błąd co do pochodzenia, ilości, jakości, składników, sposobu wykonania, przydatności, możliwości zastosowania, naprawy, konserwacji lub innych istotnych cech towaru albo usługi, także zatajenie ryzyka, jakie wiąże się z korzystaniem z nich.

Zatem chodzi tu o oznaczenie towaru lub usługi, które wprowadza klienta w błąd. Przy czym spełnione muszą być przesłanki wymienione w tym przepisie, co do zakresu tego wprowadzenia w błąd (pochodzenie, ilość, składniki, sposób wykonania itd.) W niniejszej sprawie nie chodzi jednak o błędne oznaczenie usługi w zakresie wskazanym w art. 10 ust.1 w/w ustawy polegającej na zawieraniu z konsumentami umowy przechowania samochodu na parkingu strzeżonym, którego administratorem jest przedsiębiorca lecz o naruszenie obowiązku udzielania prawdziwych informacji co do sposobu wykonania tej umowy.

Kwestionowany zapis, jako bezprawny dotyczy wyłączenia odpowiedzialności przechowawcy za szkody spowodowane przez użytkowników parkingu bądź osoby trzecie, co jest sprzeczne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa – przepisami regulującymi umowę przechowania w Kodeksie Cywilnym.

Tym samym nie ma możliwości dokonania oceny kwestionowanego zapisu w oparciu o art. 10 ust.1 w/w ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Analizując zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu uznał, że kwestionowany zapis w „Regulaminie funkcjonowania parkingu Dziecięcego Szpitala Klinicznego w Lublinie”, o treści: „*P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane*

przez innych użytkowników bądź osoby trzecie” nie wyczerpuje żadnej z przesłanek zawartych w w/w art. 10 ust. 1 w/w ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji czyli, że jest to czyn nieuczciwej konkurencji.

W związku z powyższym, zgodnie z art. 83 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie do postępowania przed prezesem Urzędu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

W niniejszej sprawie ma więc zastosowanie art. 105 § 1 kpa, który stanowi, że gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego i wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie co do jej istoty.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

II. Zakwestionowanym działaniem P P w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie jest stosowanie postanowienia w „Regulaminie funkcjonowania parkingu Dziecięcego Szpitala Klinicznego w Lublinie”, o treści: „*P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane przez innych użytkowników bądź osoby trzecie*”. Zapis ten odnosił się do obu parkingów (strzeżonego i niestrzeżonego) – obowiązywał dla nich jeden regulamin. Za wjazd na odpowiednio oznaczony parking strzeżony, przedsiębiorca pobiera inną (wyższą opłatę) od konsumenta, który zdecyduje się na pozostawieniu na jego terenie pojazdu.

Zdaniem organu antymonopolowego, oraz zgodnie z orzecznictwem (wyroki Sądu Apelacyjnego w Warszawie, z dnia 10 marca 1999r. - I ACa 962/98, z dnia 7 kwietnia 1998r. I ACa 71/98), przedsiębiorca prowadzący parking strzeżony, przyjmując na jego teren pojazd, zawiera w formie dorozumianej umowę przechowania zgodnie z art. 835 kodeksu cywilnego. Zgodnie z przytoczonym artykułem przechowawca zobowiązuje się zachować w stanie nie pogorszonym rzecz ruchomą oddaną mu na przechowanie. Świadczenie przechowawcy polega na pieczy nad rzeczą powierzoną mu na przechowanie. (Kodeks Cywilny, Komentarz tom II, C.H. Beck, Warszawa 2000, str. 481). Istotą umowy przechowania jest obowiązek przechowawcy zachowania rzeczy w stanie nie pogorszonym, by składający po zakończeniu stosunku przechowania odebrał rzecz w takim stanie, w jakim oddał ją na przechowanie. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2 lipca 1997r., I ACa 429/97).

W związku z powyższym, zawarcie w regulaminie postanowienia o treści: „*P P Sp. z o.o. nie odpowiadają za szkody spowodowane przez innych użytkowników bądź osoby trzecie*” pozostaje w sprzeczności z istotnymi elementami umowy przechowania. Tego rodzaju zastrzeżenie jako sprzeczne z bezwzględnie obowiązującym przepisem określającym istotę przechowania, a więc obowiązek pieczy nad rzeczą, z mocy art. 58§ kodeksu cywilnego jest nieważne.

Przyznaje to pośrednio przedsiębiorca, który wykreślił w/w zapis, wprowadzając nowy regulamin. Uczynił to jednak już w trakcie postępowania administracyjnego.

Nowy regulamin został oddany do publicznej wiadomości, przez wywieszenie przed wjazdem na parking w dniu 14 września 2007r.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyrok z dnia 2 lipca 1997r., I ACa 429/97) o ile przedsiębiorcy prowadzący parking strzeżony nie chcą ponosić odpowiedzialności za przyjmowane na ich parking samochody, winni określić w odpowiedni sposób charakter takiego parkingu – jako w istocie niestrzeżonego – i odpowiednio do tego dostosować opłatę za parkowanie. Podobna sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie.

Tym samym są spełnione przesłanki bezprawności działania P P i naruszenia zbiorowego interesu konsumentów. W sposób wyraźny oznaczenie parkingu jako strzeżony, oraz pobieranie wyższej opłaty za korzystanie z niego wskazuje konsumentowi na odpowiedzialność prowadzącego parking za prawidłową i skuteczną ochronę przed utratą lub uszkodzeniem pojazdu niezależnie od tego czy szkody powstałe na w/w parkingu spowodowane są przez innych użytkowników bądź osoby trzecie.

Zapis art. 24 ust. 2 pkt 2 wyraźnie stanowi, że praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest naruszenie obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. W niniejszym przypadku przedsiębiorca, opisując świadczone przez siebie usługi, zastrzegł w regulaminie obowiązującym na zarządzanych przez siebie parkingach, że nie odpowiada za szkody spowodowane przez innych użytkowników lub osoby trzecie, jednocześnie wyraźnie oznaczając jeden z parkingów jako parking strzeżony. Przedsiębiorca oznaczał zatem świadczone przez niego usługi w sposób, który wprowadzał klientów w błąd, co do istotnych cech świadczonych usług. Powyższy zapis w regulaminie stał w sprzeczności z oznaczeniem parkingu jako strzeżony. Zapis wyłączał więc odpowiedzialność przedsiębiorcy, a oznaczenie parkingu jako strzeżony, powinno pociągać za sobą odpowiedzialność za ewentualne szkody spowodowane na tymże parkingu, w przeciwieństwie do parkingu oznaczonego jako ogólnodostępny. Konsument pozostawiający pojazd na parkingu strzeżonym, mógł odnieść przekonanie, że uiszczając wyższą opłatę pozostawia swój pojazd w miejscu gdzie przedsiębiorca odpowiada za ewentualne szkody. Obowiązek informowania strony umowy o istotnych (z jej punktu widzenia) okolicznościach dotyczących kontraktu, jego przedmiotu i treści, a także powinności czynienia tego w sposób prawdziwy, rzeczowy i kompletny – jest cechą generalną prawa umów i wypływa z obowiązku lojalnego kontraktowania. Kontrahentem konsumenta jest zawsze zawodowiec, profesjonalista. Od znawcy, profesjonalisty wymaga się więcej niż od laika. Znawca musi być kompetentny tzn. reprezentować odpowiedni poziom wiedzy, aby mógł udzielać informacji, udzielając jej musi zachować się odpowiednio starannie, tak aby poziom informacji udzielonej odpowiadał tej wiedzy, odniesionej do konkretnej sytuacji. Źródłem informacji, jakie uzyskuje konsument o usługach są wszelkie informacje, w tym pisemne ustalające zasady korzystania z tych usług opracowane przez przedsiębiorcę. Dotyczy to także wzajemnych praw i obowiązków stron umowy konsumenckiej, w tym kwestii odpowiedzialności z tytułu wykonania umowy.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w W – Sądzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa UOKiK - Delegatury w Lublinie.

*Z upoważnienia Prezesa UOKiK
Dyr. Delegatury UOKiK w Lublinie
Ewa Wiszniowska*

Otrzymuje:

Pełnomocnik P P Sp. z o.o.

a/a

